C/2024/6819
29.11.2024

RÅDETS HENSTILLING

af 21. oktober 2024

om Italiens økonomiske, budgetmæssige, beskæftigelsesmæssige og strukturelle politikker

(C/2024/6819)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ([1]), særlig artikel 3, stk. 3,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ([2]), særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ([3]), der oprettede genopretnings- og resiliensfaciliteten (»faciliteten«), trådte i kraft den 19. februar 2021. Faciliteten yder finansiel støtte til medlemsstaterne til gennemførelsen af reformer og investeringer og bidrager således med en finanspolitisk impuls finansieret af Unionen. I overensstemmelse med prioriteterne for det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker bidrager faciliteten til den økonomiske og sociale genopretning og til gennemførelsen af bæredygtige reformer og investeringer, navnlig reformer og investeringer, der skal fremme den grønne og den digitale omstilling og gøre medlemsstaternes økonomier mere modstandsdygtige. Den bidrager også til at styrke de offentlige finanser og sætte skub i vækst og jobskabelse på mellemlang og lang sigt samt til at forbedre den territoriale samhørighed i Unionen og støtte den fortsatte gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 ([4]) (»REPowerEU-forordningen«), der blev vedtaget den 27. februar 2023, tager sigte på en udfasning af Unionens afhængighed af import af russiske fossile brændstoffer. Dette vil bidrage til energisikkerhed og diversificering af Unionens energiforsyning og samtidig øge udbredelsen af vedvarende energi, energilagringskapaciteten og energieffektiviteten. Italien tilføjede et nyt REPowerEU-kapitel til sin nationale genopretnings- og resiliensplan for at finansiere vigtige reformer og investeringer, der vil bidrage til at nå REPowerEU-målene.

(3) Den 16. marts 2023 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse med titlen »EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030« for at give input til den politiske beslutningstagning og skabe gode rammebetingelser for at øge væksten. I meddelelsen opstilles der ni gensidigt forstærkende indsatsområder til fremme af konkurrenceevnen. Blandt disse indsatsområder udgør adgang til privat kapital, forskning og innovation, uddannelse og færdigheder og et velfungerende indre marked særligt vigtige politiske prioriteter, som bør være genstand for reformer og investeringer

([1]) EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.
([2]) EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 af 27. februar 2023 om ændring af forordning (EU) 2021/241 for så vidt angår kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplaner og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 og (EU) 2021/1755 og direktiv 2003/87/EF (EUT L 63 af 28.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj).

med henblik på at håndtere de aktuelle produktivitetsmæssige udfordringer samt styrke Unionens og medlemsstaternes langsigtede konkurrenceevne. Den 14. februar 2024 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse med titlen »Årlig rapport om det indre marked og konkurrenceevnen 2024«. I denne meddelelse gennemgås de konkurrencemæssige styrker og udfordringer, der præger det europæiske indre marked, og der gøres status over den årlige udvikling med udgangspunkt i de ni udpegede indsatsområder for konkurrenceevnen.

(4) Den 21. november 2023 vedtog Kommissionen den årlige undersøgelse af bæredygtig vækst 2024, som markerede starten på det europæiske semester 2024 for samordning af de økonomiske politikker. Den 22. marts 2024 godkendte Det Europæiske Råd prioriteterne i den årlige undersøgelse af bæredygtig vækst 2024, som er struktureret omkring de fire dimensioner af konkurrencedygtig bæredygtighed. Den 21. november 2023 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen 2024, hvori Italien blev udpeget som en af de medlemsstater, der kan være berørt eller kan være i risiko for at blive berørt af ubalancer, og for hvilken der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dag vedtog Kommissionen en udtalelse om Italiens udkast til budgetplan 2024. Kommissionen vedtog også en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet samt et forslag til den fælles rapport om beskæftigelsen 2024, hvori gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen og principperne for den europæiske søjle for sociale rettigheder analyseres. Rådet vedtog henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet ([5]) (»henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet 2024«) den 12. april 2024 og den fælles beskæftigelsesrapport den 11. marts 2024.

(5) Den 30. april 2024 trådte Unionens nye ramme for økonomisk styring i kraft. Rammen omfatter den nye forordning (EU) 2024/1263 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning, Rådets ændrede forordning (EF) nr. 1467/97 ([6]) om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud samt Rådets ændrede direktiv 2011/85/EU ([7]) om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer. Formålet med den nye ramme for økonomisk styring er at fremme sunde og holdbare offentlige finanser, bæredygtig og inklusiv vækst og modstandsdygtighed gennem reformer og investeringer samt forhindre uforholdsmæssigt store offentlige underskud. Den nye ramme for økonomisk styring fremmer også det nationale ejerskab og lægger større vægt på det mellemfristede sigte, samtidig med at der fokuseres på en mere effektiv og sammenhængende håndhævelse. Hver medlemsstat skal forelægge Rådet og Kommissionen en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag. En national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag indeholder en medlemsstats finanspolitiske tilsagn samt reform- og investeringstilsagn og dækker en planlægningsperiode på fire eller fem år afhængigt af den nationale valgperiodes normale varighed. Nettoudgiftskursen ([8]) i de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag skal stemme overens med kravene i forordning (EU) 2024/1263, herunder kravene om, at den offentlige gæld bringes eller fastholdes på en troværdig nedadgående kurs ved udgangen af tilpasningsperioden, eller om, at den forbliver på et forsvarligt niveau på under 60 % af bruttonationalproduktet (BNP), og om, at det offentlige underskud bringes og/eller fastholdes under traktatens referenceværdi på 3 % af BNP på mellemlang sigt. Hvis en medlemsstat giver tilsagn om at gennemføre et sæt relevante reformer og investeringer i overensstemmelse med kriterierne i forordning (EU) 2024/1263, kan tilpasningsperioden forlænges med op til tre år. Til støtte for udarbejdelsen af disse nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag offentliggjorde Kommissionen den 21. juni 2024 en vejledning om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremlægge i deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag og i deres årlige statusrapporter. I overensstemmelse med artikel 5 og 36 i forordning (EU) 2024/1263 meddelte Kommissionen medlemsstaterne referencekurser og tekniske oplysninger, hvor det var relevant. Medlemsstaterne skal forelægge deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag senest den 20. september 2024, medmindre medlemsstaten og Kommissionen bliver enige om at forlænge fristen med en rimelig periode. I overensstemmelse med deres nationale retlige rammer kan medlemsstaterne drøfte deres udkast til mellemfristede planer med deres nationale parlamenter, anmode de uafhængige finanspolitiske institutioner om at afgive en udtalelse og gennemføre en høring af arbejdsmarkedets parter og andre nationale interessenter.

([5]) Rådets henstilling (EU) af 12. april 2024 om den økonomiske politik i euroområdet (EUT C, C/2024/2807, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2807/oj).

([6]) Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1467/oj).

([7]) Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/85/oj).

([8]) Nettoudgifter som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2024/1263: »nettoudgifter«: offentlige udgifter, eksklusive i) renteudgifter, ii) diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, iii) udgifter til EU-programmer, der fuldt ud modsvares af indtægter fra EU-midler, iv) nationale udgifter til medfinansiering af programmer finansieret af Unionen, v) konjunkturbestemte elementer af udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse, samt vi) engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger.

(6) I 2024 forløber det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker fortsat sideløbende med gennemførelsen af faciliteten. At gennemføre genopretnings- og resiliensplanerne fuldt ud er fortsat et vigtigt element i opfyldelsen af de politiske prioriteter under det europæiske semester, eftersom planerne bidrager effektivt til at håndtere alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger, der er blevet udstedt i de senere år. De landespecifikke henstillinger fra 2019, 2020, 2022 og 2023 er fortsat lige relevante for de genopretnings- og resiliensplaner, der er blevet revideret, ajourført eller ændret i henhold til artikel 14, 18 og 21 i forordning (EU) 2021/241.

(7) Den 30. april 2021 indgav Italien sin nationale genopretnings- og resiliensplan til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2021/241. Kommissionen har i medfør af artikel 19 i forordning (EU) 2021/241 vurderet genopretnings- og resiliensplanens relevans, effektivitet, virkningsfuldhed og sammenhæng i overensstemmelse med vurderingsretningslinjerne i bilag V til nævnte forordning. Den 13. juli 2021 vedtog Rådet en gennemførelsesafgørelse om godkendelse af vurderingen af Italiens genopretnings- og resiliensplan ([9]), som blev ændret den 8. december 2023 i henhold til artikel 18, stk. 2, i forordning (EU) 2021/241 for at ajourføre det maksimale finansielle bidrag til den ikketilbagebetalingspligtige finansielle støtte samt for at tilføje kapitlet om REPowerEU ([10]). Tilrådighedsstillelsen af trancher er betinget af, at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, i forordning (EU) 2021/241 har vedtaget en afgørelse om, at Italien på tilfredsstillende vis har opfyldt de relevante milepæle og mål, der er anført i Rådets gennemførelsesafgørelse. En tilfredsstillende opfyldelse forudsætter, at opfyldelsen af forudgående milepæle og mål ikke er blevet tilbagerullet.

(8) Den 30. april 2024 forelagde Italien sit nationale reformprogram for 2024 og sit stabilitetsprogram for 2024 i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ([11]). Det nationale reformprogram for 2024 afspejler i overensstemmelse med artikel 27 i forordning (EU) 2021/241 også Italiens halvårlige rapportering om de fremskridt, der er gjort med opfyldelsen af genopretnings- og resiliensplanen.

(9) Den 19. juni 2024 offentliggjorde Kommissionen landerapporten for Italien 2024. Heri foretages der en vurdering af Italiens fremskridt med gennemførelsen af de relevante landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget af Rådet mellem 2019 og 2023, og der gøres status over Italiens gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen. På grundlag af denne analyse er der i landerapporten udpeget mangler med hensyn til de udfordringer, som enten ikke håndteres eller kun håndteres delvist i genopretnings- og resiliensplanen, ligesom der også afdækkes nye udfordringer. Rapporten indeholder også en vurdering af Italiens fremskridt med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelsen af Unionens overordnede mål vedrørende beskæftigelse, færdigheder og fattigdomsbekæmpelse samt af fremskridtene med gennemførelsen af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling.

(10) Kommissionen har foretaget en dybdegående undersøgelse for Italien i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011. De væsentligste resultater af Kommissionens undersøgelse af de makroøkonomiske sårbarheder i Italien med henblik på nævnte forordning blev offentliggjort i april 2024. Den 19. juni 2024 konkluderede Kommissionen, at Italien er berørt af makroøkonomiske ubalancer, efter at landet i 2023 var berørt af uforholdsmæssigt store ubalancer. Navnlig eksisterer de konstaterede sårbarheder relateret til stor offentlig gæld og svag produktivitetsvækst i en situation med skrøbelighed på arbejdsmarkedet og visse tilbageværende sårbarheder i finanssektoren, som har grænseoverskridende relevans, stadig. Italiens offentlige gældskvote er faldet markant siden dens toppunkt under covid-19-krisen, primært som følge af en stærk nominel BNP-vækst. Den offentlige gældskvote er dog stadig meget høj, med over 137 % af BNP i 2023, og den nedadgående tendens ventes at vende i år og næste år. Dette skift skyldes en stor gældsforøgende stock flow-tilpasning, store om end faldende offentlige underskud og en lavere nominel BNP-vækst. Produktivitetsvæksten har generelt og i gennemsnit været positiv, men begrænset, hvilket bekræfter nødvendigheden af reformer og investeringer for at afhjælpe de strukturelle mangler og fremme gunstige betingelser for produktivitetsvækst. Vilkårene på arbejdsmarkedet er blevet bedre i de seneste år og har ikke givet sig udslag i lønpres. Arbejdsmarkedsdeltagelsen er steget til et rekordhøjt niveau, selv om den stadig er forholdsvis lav. Finanssektoren er blevet yderligere styrket takket være forbedringer af kvaliteten af bankernes aktiver og af bankernes rentabilitet, men selv om de italienske bankers eksponering for statslån og statsgaranterede lån er faldende, har de stadig en betydelig eksponering på deres balancer. Der er truffet politiske foranstaltninger, herunder i forbindelse med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanen, som har bidraget til at håndtere disse sårbarheder og bl.a. fremmer produktiviteten og den potentielle BNP-vækst med henblik på at nedbringe den offentlige gældskvote på længere sigt. Det er fortsat yderst vigtigt at fastholde tempoet for gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanen, og der kunne med fordel gøres en yderligere politisk indsats. Der er tydeligvis behov for en større indsats for at nedbringe den høje offentlige gældskvote. Den reformerede stabilitets- og

([9]) ST 10160/21 INIT, ST 10160/21 ADD 1, ST 10160/21 ADD 1 REV 1 og ST 10160/21 ADD 1 REV 2.

([10]) Rådets gennemførelsesafgørelse af 8. december 2023 om ændring af gennemførelsesafgørelsen af 13. juli 2021 om godkendelse af vurderingen af Italiens genopretnings- og resiliensplan (ST 16051/23 INIT og ST 16051/23 ADD 1).

([11]) Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1466/oj).

vækstpagt, herunder anvendelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, udgør en egnet og stærk overvågningsmekanisme til at håndtere risiciene med hensyn til den finanspolitiske holdbarhed og supplere overvågningen inden for rammerne af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer.

(11) Ifølge data valideret af Eurostat faldt Italiens offentlige underskud fra 8,6 % af BNP i 2022 til 7,4 % i 2023, mens den offentlige gæld faldt fra 140,5 % af BNP ved udgangen af 2022 til 137,3 % ved udgangen af 2023. Som bebudet i Kommissionens meddelelse af 8. marts 2023 med titlen »Finanspolitiske retningslinjer for 2024« tager Kommissionen i overensstemmelse med de gældende regler det første skridt til at indlede underskudsbaserede procedurer i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på grundlag af endelige data for 2023. Den 19. juni 2024 udsendte Kommissionen en rapport i medfør af traktatens artikel 126, stk. 3. I rapporten vurderes budgetsituationen i Italien, eftersom landets offentlige underskud i 2023 oversteg traktatens referenceværdi for underskud på 3 % af BNP. I rapporten konkluderes det, at Kommissionen på baggrund af denne vurdering og efter at have gennemgået udtalelsen fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, jf. traktatens artikel 126, stk. 4, i juli 2024 agter at foreslå, at der indledes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i Italien, ved at foreslå Rådet, at det vedtager en afgørelse i henhold til traktatens artikel 126, stk. 6, om konstatering af en situation med et uforholdsmæssigt stort underskud i Italien.

(12) Den 12. juli 2022 henstillede ([12]) Rådet, at Italien i 2023 skulle føre en forsigtig finanspolitik, navnlig ved at begrænse væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter til under den potentielle produktionsvækst på mellemlang sigt ([13]), under hensyntagen til fortsat midlertidig og målrettet støtte til de husholdninger og virksomheder, som er mest sårbare over for stigninger i energipriserne, og til personer på flugt fra Ukraine. Samtidig skulle Italien være rede til at tilpasse de løbende udgifter til den omskiftelige situation. Det blev også henstillet til Italien at øge de offentlige investeringer i den grønne og den digitale omstilling og i energisikkerhed under hensyntagen til REPowerEU-initiativet, herunder ved at anvende faciliteten og andre EU-midler. Ifølge Kommissionens skøn var den finanspolitiske kurs ([14]) i 2023 en anelse ekspansiv med 0,3 % af BNP i en situation med høj inflation. Væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter (ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden) i 2023 indebar et kontraktivt bidrag på 1,0 % af BNP til den finanspolitiske kurs, hvilket er i overensstemmelse med Rådets henstilling af 12. juli 2022. Det kontraktive bidrag fra nationalt finansierede primære løbende udgifter skyldes reduktionen med 1,4 procentpoint af BNP i omkostningen ved de (målrettede og ikkemålrettede) støtteforanstaltninger for husholdninger og virksomheder som reaktion på stigninger i energipriserne. De største drivkræfter for væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter (ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden) var pensioner og reduktioner af skattekilen på arbejde. Udgifter finansieret af tilskud under faciliteten og andre EU-midler beløb sig til 1,2 % af BNP i 2023. Nationalt finansierede investeringer udgjorde 2,9 % af BNP i 2023, hvilket svarer til en stigning på 0,3 procentpoint i forhold til 2022. Italien finansierede yderligere investeringer ved hjælp af faciliteten og andre EU-midler. Italien finansierede offentlige investeringer i den grønne og den digitale omstilling og i energisikkerhed, f.eks. i en styrkelse af intelligente net, opførelsen af forbindelsen under det Tyrrhenske hav, udviklingen af hurtige systemer til massetransport, produktionen af brint i brownfieldområder, hurtige internetforbindelser og digitaliseringen af den offentlige forvaltning. Disse offentlige investeringer finansieres delvis gennem faciliteten og andre EU-midler.

(13) Ifølge stabilitetsprogrammet for 2024 forventes der i det makroøkonomiske scenario, der ligger til grund for budgetfremskrivningerne, en realvækst i BNP på 1,0 % i 2024 og 1,2 % i 2025, mens inflationen målt ved det harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) forventes at ligge på 1,2 % i 2024 og 1,8 % i 2025. Det offentlige underskud ventes under antagelse af en uændret politik at falde til 4,3 % af BNP i 2024 og 3,7 % af BNP i 2025, mens den offentlige gældskvote ventes at stige med 0,5 procentpoint til 137,8 % ved udgangen af 2024 for derefter at stige til 138,9 % ved udgangen af 2025. Efter 2025 ventes det offentlige underskud at falde til 3,0 % af BNP i 2026 og 2,2 % i 2027. Det offentlige underskud forventes derfor at være under traktatens referenceværdi for underskud på 3 % af BNP fra 2026. Til gengæld ventes den offentlige gældskvote efter 2025 at stige yderligere til 139,8 % i 2026 for derefter at falde marginalt til 139,6 % i 2027.

([12]) Rådets henstilling af 12. juli 2022 om Italiens nationale reformprogram for 2022 og med Rådets udtalelse om Italiens stabilitetsprogram for 2022 (EUT C 334 af 1.9.2022, s. 96).

([13]) På grundlag af Kommissionens forårsprognose 2024 anslås Italiens potentielle produktionsvækst på mellemlang sigt i 2023 nominelt til 5,9 %, målt ud fra den gennemsnitlige potentielle realvækst over ti år og BNP-deflatoren for 2023.

([14]) Den finanspolitiske kurs bestemmes ud fra den årlige ændring i den underliggende offentlige budgetstilling. Den bruges til at bedømme den økonomiske impuls fra finanspolitiske tiltag, både dem, der finansieres nationalt, og dem, der finansieres over EU-budgettet. Den finanspolitiske kurs måles som forskellen mellem i) den potentielle vækst på mellemlang sigt og ii) ændringen i de primære udgifter ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden (og ekskl. midlertidige nødforanstaltninger i forbindelse med covid-19-krisen) og inkl. udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) under faciliteten og andre EU-midler.

(14) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 ventes det reale BNP at stige med 0,9 % i 2024 og 1,1 % i 2025, mens inflationen målt ved HICP ventes at være på 1,6 % i 2024 og 1,9 % i 2025.

(15) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 ventes det offentlige underskud at udgøre 4,4 % af BNP i 2024, mens den offentlige gældskvote vil stige til 138,6 % ved udgangen af 2024. Det forventede fald i underskuddet i 2024 afspejler hovedsagelig den fuldstændige udfasning af energistøtteforanstaltningerne og de betydeligt lavere budgetomkostninger ved skattefradrag til boligrenovation (¼ % af BNP fra omkring 3½ % i 2023) som følge af lovgivningsændringer, som også har ført til en statistisk klassificering af nye skattegodtgørelser som »ikke til udbetaling« (mens tidligere skattegodtgørelser blev klassificeret som »til udbetaling«). Stigningen i gældskvoten i 2024 afspejler den stærke stigning i stock flow-tilpasningen som følge af den forsinkede virkning af skattefradragene til boligrenovation i 2021-2023, som allerede var blevet registreret efter optjeningstidspunktet i underskuddet på likviditeten. Ifølge Kommissionens skøn vil den finanspolitiske kurs være kontraktiv med 3,1 % af BNP i 2024.

(16) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 forventes der at blive finansieret udgifter via ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) under faciliteten i 2024 svarende til 0,6 % af BNP sammenlignet med 0,8 % i 2023. De udgifter, der finansieres med tilskud under faciliteten, vil muliggøre investeringer af høj kvalitet og produktivitetsfremmende reformer, uden at dette har direkte indvirkning på Italiens offentlige saldo eller gæld. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 forventes der at blive finansieret udgifter med lån fra faciliteten i 2024 svarende til 1,3 % af BNP sammenlignet med 0,3 % i 2023.

(17) Den 14. juli 2023 henstillede ([15]) Rådet, at Italien skulle sikre en forsigtig finanspolitik, navnlig ved at begrænse den nominelle stigning i nationalt finansierede primære nettoudgifter ([16]) i 2024 til højst 1,3 %. Medlemsstaterne blev i forbindelse med gennemførelsen af deres budgetter for 2023 og udarbejdelsen af deres udkast til budgetplaner for 2024 opfordret til at tage hensyn til, at Kommissionen vil foreslå Rådet at indlede underskudsbaserede procedurer i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på grundlag af de endelige data for 2023. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 forventes Italiens nationalt finansierede primære nettoudgifter at stige med 2,8 % i 2024 ([17]), hvilket er under den anbefalede maksimale vækstrate. Dette lavere forbrug under den anbefalede maksimale vækstrate for nationalt finansierede primære nettoudgifter svarer til 2,0 % af BNP i 2024. Imidlertid var nettoudgifterne i 2023 højere end ventet på tidspunktet for henstillingen (med 2,9 % af BNP). Hvis nettoudgifterne i 2023 havde været de samme som forventet på tidspunktet for henstillingen, ville den deraf følgende vækst i nettoudgifterne i 2024 have ligget 0,9 % af BNP over den anbefalede vækstrate. De nationalt finansierede primære nettoudgifter vurderes derfor ifølge Kommissionen, når der tages hensyn til basiseffekten fra nettoudgifterne i 2023, der var højere end forventet, at risikere ikke at være i fuld overensstemmelse med henstillingen.

(18) Derudover henstillede Rådet, at Italien traf foranstaltninger med henblik på at afvikle de gældende energistøttenødforanstaltninger hurtigst muligt i 2023 og 2024 og bruge de deraf følgende besparelser til at nedbringe det offentlige underskud. Rådet henstillede endvidere, at hvis nye stigninger i energipriserne nødvendiggør nye eller fortsatte støtteforanstaltninger, skulle Italien sikre, at sådanne støtteforanstaltninger er rettet mod at beskytte sårbare husholdninger og virksomheder, er finanspolitisk overkommelige og opretholder incitamenter til energibesparelser. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 forventes nettobudgetomkostningerne ([18]) ved energistøtteforanstaltningerne at udgøre 1,0 % af BNP i 2023 og 0,0 % i 2024. Hvis de deraf følgende besparelser bruges til at nedbringe det offentlige underskud i overensstemmelse med Rådets henstilling, peger fremskrivningerne i retning af en finanspolitisk tilpasning på 1,0 % af BNP i 2024, hvilket skal sammenholdes med et kontraktivt bidrag fra de nationalt finansierede primære nettoudgifter ([19]) til den finanspolitiske kurs svarende til 2,7 % af BNP i samme år.

([15]) Rådets henstilling af 14. juli 2023 om Italiens nationale reformprogram for 2023 og med Rådets udtalelse om Italiens stabilitetsprogram for 2023 (EUT C 312 af 1.9.2023, s. 105).

([16]) Primære nettoudgifter defineres som nationalt finansierede udgifter eksklusive i) diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, ii) renteudgifter, iii) konjunkturbestemte arbejdsløshedsudgifter samt iv) engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger.

([17]) Inklusive engangsforanstaltninger svarende til 0,04 % af BNP i 2024 i forbindelse med forskellige kildeskatter og indtægter som følge af, at skatteydere frivilligt valgte at regularisere deres tidligere skattemæssige status (den såkaldte »tregua fiscale«) mod lavere bøder, som kompenserede for indgrebene i forbindelse med de oversvømmelser, der ramte Italien i maj 2023 (samt 0,3 % af BNP i 2023 i forbindelse med forskellige kildeskatter og indtægter som følge af, at skatteydere valgte frivilligt at regularisere deres tidligere skattemæssige status (den såkaldte »tregua fiscale«) mod lavere bøder, som kun delvist kompenserede for indgrebene i forbindelse med de oversvømmelser, der ramte Italien i maj 2023). Den 14. juli 2023 henviste Rådet også til de ødelæggende oversvømmelser, der ramte Italien i maj 2023, og nåede til enighed om, at omkostningerne til direkte nødhjælp i forbindelse med disse oversvømmelser ville blive taget i betragtning i de efterfølgende vurderinger af overholdelsen og i princippet ville blive betragtet som engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger.

([18]) Tallene angiver niveauet for de årlige budgetomkostninger ved disse foranstaltninger inklusive indtægter og udgifter og, hvor det er relevant, eksklusive indtægter fra skatter og afgifter på energileverandørernes ekstraordinære fortjenester.

([19]) Dette bidrag bestemmes som ændringen i de primære offentlige udgifter ekskl. i) budgetændringen som følge af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, ii) engangsforanstaltninger, iii) konjunkturbestemte arbejdsløshedsudgifter samt iv) udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) under faciliteten og andre EU-midler i forhold til den gennemsnitlige potentielle nominelle BNP-vækst på mellemlang sigt (10-år); bidraget udtrykkes som andel af det nominelle BNP.

Sidstnævnte skyldes imidlertid et kontraktivt bidrag fra andre investeringsudgifter svarende til 3,2 % af BNP, som primært er forbundet med den skarpe reduktion af tilskuddene i forbindelse med skattefradragene til boligrenovation i 2024, jf. betragtning 15. Samtidig ventes de nationalt finansierede løbende primære nettoudgifter at udgøre et kontraktivt bidrag på 0,4 % af BNP til finanspolitikken, som er påvirket af udfasningen af de nuværende energistøtteforanstaltninger, hvilket peger i retning af, at besparelsen på 0,8 % af BNP i forbindelse med de nuværende energistøtteforanstaltninger anvendes fuldt ud til at gennemføre ekspansive politikker, som øger de løbende nettoudgifter i 2024, herunder reduktionen i skattekilen på arbejde. Energistøttenødforanstaltningerne er blevet afviklet i 2023 og 2024. Dette er i overensstemmelse med Rådets henstilling. De deraf følgende besparelser forventes imidlertid ikke at blive brugt fuldt ud til at nedbringe det offentlige underskud. Der er risiko for, at dette ikke vil være i overensstemmelse med Rådets henstilling.

(19) Rådet henstillede også, at Italien bevarer nationalt finansierede offentlige investeringer og sikrer en effektiv udnyttelse af tilskud under faciliteten og af andre EU-midler, navnlig for at fremme den grønne og den digitale omstilling. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 forventes de nationalt finansierede offentlige investeringer at falde fra 2,9 % af BNP i 2023 til 2,8 % af BNP i 2024 ([20]). Dette er i overensstemmelse med Rådets henstilling. Samtidig forventes de offentlige investeringer, der finansieres med EU-midler, herunder tilskud under faciliteten, at falde til 0,8 % af BNP i 2024 (fra 1,2 % af BNP i 2023), primært i forbindelse med genopretningsbistand til samhørighed og til områder i Europa (ReactEU).

(20) På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, og under antagelse af en uændret politik forventes det offentlige underskud ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 at udgøre 4,7 % af BNP i 2025. Stigningen i underskuddet i 2025 afspejler hovedsagelig den forventede forlængelse af reduktionen i skattekilen på arbejde under antagelse af en uændret politik og en yderligere stigning i renteudgifterne. Den offentlige gældskvote ventes at stige yderligere til 141,7 % ved udgangen af 2025. Den forventede stigning i gældskvoten i 2025 afspejler hovedsagelig en mindre gunstig forskel mellem renten og vækstraten og en gældsforøgende stock flow-tilpasning i forbindelse med den forsinkede virkning af den offentlige støtte til boligrenovation.

(21) Italiens skatteindtægter målt på BNP er forholdsvis høje sammenlignet med tilsvarende medlemsstater, og det største bidrag kommer fra beskatning af arbejde. Efter parlamentets godkendelse af en bemyndigelseslov, der giver regeringen mulighed for at gennemføre en reform af skattesystemet, har denne vedtaget adskillige gennemførelsesdekreter. De foranstaltninger, der er vedtaget indtil videre, bidrager imidlertid ikke til at håndtere de vigtigste udfordringer i skattesystemet, og reduktionen i skattekilen på arbejde, som først blev vedtaget ved lov i 2024 og finansieres ved hjælp af midlertidige bestemmelser, er meget begrænset. Udvidelsen af ordningen med fast beskatning, herunder for selvstændige, er desuden med til at forværre skattesystemets horisontale lighed og effektivitet ved at reducere omfordelingen, idet den favoriserer bestemte kategorier af skatteydere og fjerner virksomhedernes incitament til at vokse. Selv om der som led i genopretnings- og resiliensplanen gennemføres flere vigtige foranstaltninger vedrørende skatteforvaltning og -forenkling, f.eks. forhåndsudfyldte momsangivelser, risikerer andre nylige foranstaltninger at have uønskede virkninger for så vidt angår overholdelsen af skattereglerne. Disse omfatter den femårige frist for inddrivelse af skyldig skat, nedsættelsen af sanktioner i forbindelse med unddragelse af skat og socialsikringsbidrag og fornyelsen af foranstaltninger svarende til skatteamnestier. Der bør også føres nøje tilsyn med systemet for forudgående enighed mellem skatteyderen og myndighederne om små virksomheders skattetilsvar, og hvordan det påvirker overholdelsen af skattereglerne. Overordnet set kræver en mere strukturel og vækstfremmende reform af skattesystemet en budgetneutral omlægning af skattebyrden fra produktive faktorer til andre kilder, der er mindre skadelige for væksten. I den forbindelse foreligger der endnu ingen oplysninger om den planlagte strømlining af merværdiafgiften, mens ajourføringen af matrikelværdierne, som er meget forældede og afviger fra markedsværdierne, ikke blev medtaget i bemyndigelsesloven vedrørende skattereformen. Samtidig kan der konstateres betydelige indtægtstab i forbindelse med offentlige koncessioner, herunder strande. Til trods for de relativt høje indtægter fra miljøafgifter kunne Italiens skattesystem i endnu højere grad støtte den grønne omstilling ved navnlig at ensrette beskatningen efter omfanget af CO_2-emissioner fra energikilder og køretøjer, herunder for firmabiler.

([20]) Afrundet til første decimal er forskellen mellem nationalt finansierede offentlige investeringer mellem 2024 og 2023 0,0.

(22) I overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, litra b), i forordning (EU) 2021/241 og med bilag V, kriterium 2.2, til nævnte forordning indeholder genopretnings- og resiliensplanen et omfattende sæt gensidigt forstærkende reformer og investeringer, som skal gennemføres senest i 2026. Disse reformer og investeringer forventes at bidrage effektivt til at håndtere alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger. Det er afgørende, at der inden for denne stramme tidshorisont gøres hurtige fremskridt med den effektive gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen, herunder med REPowerEU-kapitlet, for at styrke Italiens langsigtede konkurrenceevne gennem den grønne og den digitale omstilling, samtidig med at der sikres social retfærdighed. For at opfylde tilsagnene i genopretnings- og resiliensplanen senest i august 2026 er det afgørende, at Italien fortsætter gennemførelsen af reformer og fremskynder investeringerne ved at sætte ind over for de relevante udfordringer og samtidig sikrer en stærk administrativ kapacitet. Navnlig er investeringerne stærkt koncentreret i slutningen af genopretnings- og resiliensplanens gennemførelse og kræver særlig opmærksomhed. Det er fortsat afgørende, at lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre relevante interessenter inddrages systematisk for at sikre et bredt ejerskab og således en vellykket gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen.

(23) Som led i midtvejsgennemgangen af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken, jf. artikel 18 i Europa--Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 ([21]), skal Italien gennemgå hvert enkelt program, der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), Samhørighedsfonden og Fonden for Retfærdig Omstilling (»FRO«), senest i marts 2025 under hensyntagen til bl.a. de udfordringer, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger for 2024, og den nationale energi- og klimaplan. Denne gennemgang danner grundlaget for den endelige tildeling af EU-midler til hvert program. Italien har gjort fremskridt med gennemførelsen af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken og den europæiske søjle for sociale rettigheder, men der er stadig visse udfordringer, og der er fortsat regionale forskelle mellem de nordlige og centrale regioner og de sydlige regioner. Det er afgørende at fremskynde gennemførelsen af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken og samtidig styrke den administrative kapacitet på nationalt og især subnationalt plan. De aftalte prioriteter for programmerne er fortsat relevante. Foruden foranstaltningerne vedrørende den administrative kapacitet er det vigtigt, at der konstateres en hurtig gennemførelse af investeringerne i forskning, innovation og konkurrenceevne, navnlig i de mindst udviklede regioner, såvel som af infrastrukturudviklingsplanerne og de regionale strategier for intelligent specialisering. Italien bør fortsætte med at øge kvaliteten af vigtige offentlige tjenester i de sydlige regioner, navnlig på vandforsynings- og affaldsområdet, herunder ved at fremme brugen af kun én operatør på regionalt plan. Det er fortsat vigtigt at fremme opkvalificering og omskoling, herunder med sigte på den grønne omstilling, ved at øge antallet af personer, der gennemfører en videregående uddannelse, og andelen af voksne, der deltager i læring. Det bør fortsat prioriteres at reducere antallet af unge, der hverken er under uddannelse eller i beskæftigelse, ved at forbedre uddannelsessystemet og sørge for mere målrettede aktive arbejdsmarkedspolitikker, især i de sydlige regioner. Endelig er det nødvendigt fortsat at støtte beskæftigelsen blandt kvinder ved at øge udbuddet af børnepasningsordninger af kvalitet og til overkommelige priser. Italien kunne også udnytte platformen for strategiske teknologier for Europa, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/795 ([22]), til at støtte omstillingen af de industrielle økosystemer, navnlig i de sydlige regioner. En effektiv indsats kunne indebære integrerede industripolitiske tiltag, som støtter udviklingen og anvendelsen af strategiske teknologier, navnlig inden for digital innovation, rene og ressourceeffektive teknologier, særligt i de sektorer, der allerede er stærkt repræsenteret i de sydlige regioner såsom bilindustrien og luftfartsindustrien. Den strategiske plan for det nye særlige økonomiske område for de sydlige regioner kan skabe en sammenhængende ramme til fremme af virksomhedernes innovation og produktivitet ved at fokusere på projekter af kritisk betydning og styrke integrationen på tværs af værdikæder.

(24) Foruden de økonomiske og sociale udfordringer, som genopretnings- og resiliensplanen og andre EU-midler er rettet mod, står Italien over for en række yderligere udfordringer i forbindelse med beskatning, demografi, herunder konsekvenserne heraf for den finanspolitiske holdbarhed, industristrategi og konkurrencepolitik.

(25) Italien er en af de medlemsstater, der har den ældste befolkning, den laveste fødselsrate, og hvor alderen på førstegangsfødende kvinder ligger over gennemsnittet. Nettoindvandringen er fortsat positiv, men den opvejer ikke længere for den lave fødselsrate. Andelen af personer i den arbejdsdygtige alder er derfor faldende, hvilket hæmmer den potentielle vækst. Den ugunstige demografiske udvikling ventes at øge pensionsudgifternes andel af BNP frem mod 2040, som tynges yderligere af de ordninger for tidlig tilbagetrækning, der er blevet indført i de seneste år. På længere sigt forventes pensionsudgifterne at falde gradvist, også takket være pensionsreformen fra 2011, forudsat at

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj).

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/795 af 29. februar 2024 om oprettelse af platformen for strategiske teknologier for Europa (STEP) og ændring af direktiv 2003/87/EF samt forordning (EU) 2021/1058, (EU) 2021/1056, (EU) 2021/1057, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) 2021/1060, (EU) 2021/523, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697 og (EU) 2021/241 (EUT L, 2024/795, 29.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj).

den gennemføres til fulde, bl.a. ved at begrænse ordningerne for tidlig tilbagetrækning. Et stærkere og mere inklusivt arbejdsmarked, især for kvinder og unge, og job af højere kvalitet, herunder i form af mindre fattigdom blandt personer i arbejde og bedre adgang til social beskyttelse for atypiske arbejdstagere, kan hjælpe med at afbøde den demografiske udfordring. Med henblik herpå kan familierelaterede politikker, herunder foranstaltninger til at fremme balancen mellem arbejdsliv og privatliv, lige muligheder samt adgang til pasningsordninger af høj kvalitet, spille en vigtig rolle. Indvandringen kan også anvendes til at modvirke den demografiske tilbagegang, især på kort og mellemlang sigt. Selv om der i 2024 er truffet foranstaltninger til at øge antallet af tredjelandsstatsborgere, som får lov til at rejse ind i Italien, og til at forenkle anerkendelsen af uddannelser opnået i udlandet, er det fortsat vigtigt at vedtage en helhedsstrategi til at tiltrække og fastholde højtkvalificerede arbejdstagere og studerende med henblik på at bekæmpe hjerneflugt og afhjælpe den demografiske udvikling. I den forbindelse vil alle disse foranstaltninger også bidrage til at støtte den opadgående sociale konvergens i overensstemmelse med Kommissionens tjenestegrenes analyse i anden fase på grundlag af elementerne i rammen for social konvergens, der blev iværksat som pilotprojekt i 2024. I overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, litra b), i forordning (EU) 2024/1263 skal det europæiske semester omfatte Kommissionens overvågning af gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen, bl.a. via en ramme til at identificere risici for den sociale konvergens.

(26) Økonomien i Italiens sydlige regioner har bidraget til genopretningen efter covid-19. De sydlige regioner er dog stadig kendetegnet ved økonomiske aktiviteter med en lavere værditilvækst end regionerne i det nordlige og centrale Italien. Samtidig ventes eksporten i de sydlige regioner at blive påvirket af især dekarboniseringsindsatsen. Flere politiske tiltag støtter de økonomiske aktiviteter i de sydlige regioner, navnlig gennem skatteincitamenter. I 2023 oprettede Italien et enkelt særligt økonomisk område i de sydlige regioner og overflyttede ansvaret for de tidligere områder til et enkelt organ under formanden for ministerrådet fra og med den 1. marts 2024. Den strategiske plan for dette område forventes godkendt senest den 31. juli 2024. Faciliteten og andre EU-midler bidrager til investeringer og reformer i de sydlige regioner. Der er behov for en industri- og udviklingsstrategi for de sydlige regioner for bedre at målrette de eksisterende politiske tiltag og øge merværdien ved investeringerne fra EU og de nationale investeringer. I den forbindelse er der i de sydlige regioner et betydeligt potentiale inden for en række sektorer såsom logistik i Middelhavet og værdikæder for vedvarende energi. For at opnå en industriel revitalisering og positionere de sydlige regioner i værdikæderne er det vigtigt at styrke forbindelserne mellem forskningen og erhvervslivet med henblik på at omsætte videnskabelig viden til praktiske løsninger. Dette kan gøres ved yderligere at institutionalisere kontorerne for teknologioverførsels rolle især i de sydlige regioner, f.eks. ved at styrke den administrative kapacitet. En relevant faktor, der kan bidrage til at øge de sydlige regioners konkurrenceevne, er at identificere og udpege de strategiske sektorer i en udviklingsstrategi, hvilket også vil have positive konsekvenser på nationalt plan. Den økonomiske virkning heraf kan øges ved at målrette de eksisterende politiske foranstaltninger og de planlagte investeringer mod disse sektorer.

(27) Bedre rammevilkår for erhvervslivet vil fremme iværksætteriet, og bedre rammebetingelser for konkurrencen vil fremme en mere effektiv tildeling af ressourcer og skabe konkurrence- og produktivitetsgevinster. Større konkurrence og forbedret sektorregulering vil også være til gavn for forbrugerne og styrke de offentlige finanser, hvilket kan hjælpe med at håndtere Italiens sårbarheder med hensyn til høj offentlig gæld og svag produktivitetsvækst som nævnt i betragtning 10. Gennemførelsen af de årlige konkurrencelove for 2021 og 2022 er påbegyndt og skal fortsættes. I overensstemmelse med italiensk lovgivning omfatter den italienske genopretnings- og resiliensplan vedtagelsen af en årlig konkurrencelov. Den indeholder dog ikke nærmere detaljer om alle de sektorer, som kan være omfattet af de årlige konkurrencelove. Der er især behov for lovgivningsinitiativer inden for detailhandelen på grundlag af en solid lovgivningsmæssig konsekvensanalyse navnlig for så vidt angår reguleringen af etableringen af nye butikker og salgsfremmende foranstaltninger, inden for de lovregulerede erhverv, især med henblik på at øge adgangen hertil, samt for jernbaner, hvor tildelingen af kontrakter til regional transport og intercitytrafik skal gøres mere konkurrenceprægede. Ifølge den italienske konkurrencemyndighed er der stadig betydelige barrierer for konkurrencen i adskillige andre sektorer, f.eks. posttjenester, lægemidler, handelskamre og privat personbefordring.

(28) I betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem euromedlemsstaternes økonomier og disse økonomiers kollektive bidrag til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde henstillede Rådet i 2024, at medlemsstaterne i euroområdet træffer foranstaltninger, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, til at efterkomme henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet 2024. For Italien bidrager henstilling 1, 2, 3 og 4 til gennemførelse af den første, anden, tredje og fjerde henstilling i henstillingen vedrørende euroområdet 2024.

(29) I lyset af Kommissionens dybdegående undersøgelse og konklusionerne om tilstedeværelsen af ubalancer afspejler henstilling 1, 2, 3 og 4 henstillinger i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011. De politiske tiltag, der er nævnt i henstilling 1, bidrager til at håndtere sårbarheder relateret til stor offentlig gæld. De politikker, der er omhandlet i henstilling 2, 3 og 4, bidrager til at håndtere sårbarheder relateret til svag produktivitetsvækst og støtter dermed den potentielle BNP-vækst og bidrager dermed også til at efterkomme henstilling 1. Henstilling 1, 2, 3 og 4 bidrager til dels at rette op på ubalancer, dels at gennemføre henstillingen vedrørende euroområdet, jf. betragtning 28,

HENSTILLER, at Italien i 2024 og 2025 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. forelægge den mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag i rette tid; i overensstemmelse med kravene i den reformerede stabilitets- og vækstpagt begrænse væksten i nettoudgifter i 2025 til et niveau, der blandt andet er nødvendigt for at bringe den offentlige gæld på en troværdig nedadgående kurs på mellemlang sigt og nedbringe det offentlige underskud i retning af traktatens referenceværdi på 3 % af BNP; øge skattesystemets vækstfremmende virkning med fokus på at reducere skattekilen på arbejde og i overensstemmelse med målsætningerne om finanspolitisk holdbarhed, herunder ved at reducere skatteudgifterne og ajourføre matrikelværdierne, og samtidig sikre retfærdighed og progressivitet og støtte den grønne omstilling

2. styrke den administrative kapacitet til at forvalte EU-midler, fremskynde investeringer og opretholde momentum i gennemførelsen af reformer; sætte ind over for de relevante udfordringer for at muliggøre en fortsat hurtig og effektiv gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen, herunder REPowerEU-kapitlet, og sikre fuldførelse af reformer og investeringer senest i august 2026; fremskynde gennemførelsen af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken; i forbindelse med midtvejsgennemgangen fortsat fokusere på de aftalte prioriteter, idet der tages hensyn til de muligheder, som platformen for strategiske teknologier for Europa giver for at forbedre konkurrenceevnen

3. med henblik på at lette virkningen på den potentielle vækst afbøde den negative demografiske udvikling, herunder ved at tiltrække og fastholde arbejdstagere med passende kvalifikationer og håndtere udfordringerne på arbejdsmarkedet, navnlig hvad angår kvinder, unge og fattigdom blandt arbejdstagere med atypiske kontrakter

4. fastlægge en industri- og udviklingsstrategi for at mindske de territoriale uligheder ved at strømline de eksisterende politiske tiltag og tage hensyn til vigtige infrastrukturprojekter samt strategiske værdikæder; fjerne konkurrencebegrænsninger, især inden for detailhandelen, lovregulerede erhverv og jernbaner.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. oktober 2024.

På Rådets vegne

NAGY I.

Formand